

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

zarządza:

stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 95/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 8 listopada 2021 r., sygn. akt V K 71/21.

UZASADNIENIE

W dniu 23 listopada 2023 r. obrońca skazanego A. T. skierował do Sądu Najwyższego wniosek sygnalizujący wystąpienie podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 95/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 8 listopada 2021 r., sygn. akt V K 71/21. W związku ze złożonym wnioskiem obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania kary.

Sygnalizowaną podstawę wznowienia z urzędu ma stanowić nienależyta obsada Sądu pierwszej instancji, co stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą określoną art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Uchybienia tego obrońca skazanego upatruje w udziale w składzie orzekającym Sądu pierwszej instancji sędziego X.Y. W tej kwestii obrońca skazanego odwołał się do zdania odrębnego, które sędzia Y.Z. złożyła do wskazanego na wstępie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Badając akta niniejszej sprawy, przy uwzględnieniu okoliczności wskazywanych we wniosku sygnalizacyjnym, stwierdzić trzeba, że wyrok Sądu

Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie nie został wydany z obrazą prawa skutkującą zaistnieniem sytuacji, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Prawdą jest, że Pani X.Y. została powołana do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego postanowieniem Prezydenta RP z dnia [...] r. na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) – uchwałą [...] Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 lipca 2019 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dwanaście stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 291. Rzecz jednak w tym, że zgodnie z wiążącym poglądem interpretacyjnym wyrażonym w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, (powtórzonym w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22), sam tylko fakt powołania na urząd sędziego w sądzie powszechnym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw nie powoduje, że sąd utworzony z udziałem sędziego powołanego w takim trybie jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. W myśl przedstawionej w uchwale wykładni tego przepisu, staje się nim wówczas, gdy wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. We wniosku sygnalizacyjnym nie wskazano okoliczności uzasadniających wątpliwość, że proces powołania Pani X.Y. na do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie prowadził do naruszenia konstytucyjnego i konwencyjnego standardu niezawisłości i bezstronności sądu. Nie dostrzega ich również Sąd Najwyższy. Okoliczności takich nie stanowią wskazane we wniosku sygnalizacyjnym uchwały organów samorządu sędziowskiego wyrażające dezaprobatę dla działań Krajowej Rady

Sądownictwa. Mają one charakter generalny i odnoszą się do systemowej – instytucjonalnej wadliwości powołania na urząd sędziego.

Nie negując też słuszności poglądów wyrażonych w orzeczeniach Sądu Najwyższego przywołanych w zdaniu odrębnym sędziego Y.Z., zauważyć trzeba, że dotyczą one systemowej wadliwości procesu powoływania sędziów Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wymienionej wcześniej uchwale składu połączonych Izb Sądu Najwyższego konsekwencje tej wadliwości inaczej kształtują się w stosunku do sędziów sądów powszechnych, a inaczej w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego. W przypadku tych ostatnich, nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi ze względu na sam fakt udziału w składzie sądu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

[PGW]

[ał]